

der gaar ind i Tilvirkningen af vore Hovednæringsmidler, Brød og Ol, og det forekommer mig derfor, at det er ganske naturligt, at man ikke vil bevære den med Skat. At det skulde være mod Gjerfabrikanternes egen velforstaede Interesse at slippe for Skat, kan jeg ikke ret sætte mig ind i. Jeg kan nok se, at der kan blive en forøget Opfordring til at tilvirke Gjør, naar Gjør kan tilvirkes skattefrit, men Produktionen i det Hele maa dog antages at blive fordelagtigere, naar den kan ske skattefrit, end tidligere, da den var beskattet. Det ærede Medlem nævnte, at man enkeltvis, — og det er kun meget enkeltvis — har indladt sig paa at fabricere Gjør uden i Forbindelse med Sprit. Det er mig bekendt, at det er Tilfældet, men om det egentlig skulde være en i økonomisk Forstand heldig Tilvirkningsmaade, turde dog være tvivlsomt, thi jeg ser ikke rettere, end at Hovedgrunden for en saadan Gjørfabrikant til at lade Spritten i den gjærede Masse unyttet — han kan jo ikke forvandle det Hele til Gjør, det er umuligt — maa være den, at han frygter for Skatten; jeg antager idetmindste, at det maa være Grunden.

Endnu skal jeg kun berøre en Indvending, som det ærede Medlem gjorde imod Lovforslaget eller maaske ikke saa meget imod Lovforslaget som imod Rigtigheden af, hvad der er angivet i Anmærkningerne, nemlig at der efter hans Formening ikke kan tilvirkes saa megen Sprit af 1 Ld. Karrum, som der er angivet i Oversigten. Det ærede Medlem mente, at det maatte bero paa en Feiltagelse fra vedkommende Brændevinsbrænders Side, eller maaske det havde været en Forfængelighedsjag af ham at angive et saa stort Udbytte. Ja, det er jo muligt, vi have jo ikke Midler til at kontrollere disse Angivelser. Jeg tror, at det ved tidligere Leiligheder er fremsført af mig, at disse Angivelser ere Fabrikanternes egne Angivelser, men saa længe vi ikke have en Spritmaalers, ere vi ikke istand til at kontrollere dem, ialtfald ikke udenfor de Brændevinsbrænderier, hvor vi have haft Spritmaalere igang i Løbet af de sidste 10—12 Aar, og til disse Brænderier høre ikke de 3—4 sidste, som ere angivne i Oversigten med et Udbytte af over 30 Potter. Jeg vil altsaa ikke paa nogen Maade modsigte det ærede Medlem, naar han mener, at Angivelsen om en Sprittilvirkning af 30—32 Potter maa bero paa en Feiltagelse, men naar det ærede Medlem endvidere gjorde gjældende, at man sandsynligvis ikke kunde faae mere end 25 Potter og en Brøk, hvad det ærede Medlem havde af sin egen Fabrik, vil jeg dog sige, at der skulde en hel Række af Feiltagelser og det meget store Feiltagelser og Feilangivelser til, for at det ærede Medlems Formening herom kunde være rigtig. Thi det er jo ikke saa, at Angivelsen af et Udbytte af 26—32 Potter hidrører fra enkelte Smaabrænderier, men Angivelsen af dette Udbytte hidrører fra omtrent Halvdelen af Fabrikkerne, kvantitativt, ikke at tale

om, at fra omtrent Halvdelen af samtlige Landets Spritfabrikanter er en saadan Angivelse fremkommen. Der hører jo Meget til, at det skulde bero paa en Feiltagelse eller en forfælig Feilangivelse. Jeg har ikke havt Grund til i den Grad at mistænke disse Angivelser, men jeg er desværre ogsaa ude af Stand til at føre Bevis for deres Rigtighed. Indtil videre har jeg troet, at det var nødvendigt i Lovforslaget at gaa ud fra Oplysninger, saa gode som man har dem, og det vil formentlig findes ganske naturligt, at der i Lovforslaget er foreslaet en Karrumsafgift af 3 Kr. 28 Ø. som svarende til den foreslaede Produktbeskatning af 25 Ore pr. Pot 100° Brændevin, eller, med andre Ord, at man, saalænge disse Beskatninger bestaa jævnsides og saaledes, at Valget er overladt frit til Producenten, har ment at maatte gaa ud fra et Udbytte af omtrent 28 i de bedst drevne Brænderier, thi det er jo ganske klart, at naar man overlader Valget mellem Produkt- og Karrumsbeskatningen til Spritfabrikanterne, vil efter al Sandsynlighed alle de Fabrikanter, der have en Skattefordel deraf, blive ved Karrumsbeskatningen til Præjudice for Statskassen. Naar det altsaa viser sig efter Oversigten, at en saa stor Del af Landets Spiritproduktion efter de foreliggende Angivelser ligger over 28 Potter pr. Lunde Karrum, tror jeg ikke, at det vilde have været ret forsvareligt at have bestemt den relative Karrumsafgift i Forhold til den foreslaede Produktbeskatning paa Basis af en væsentlig lavere Udvinning end 28 Potter. Selv om man ikke vil lægge nogen Vægt paa Angivelserne fra Smaabrænderierne, vil det jo let ses af Oversigten, at der alene fra 3 store Spritfabriker, som have angivet at tilvirke over 28 Potter, leveres omtrent $\frac{1}{3}$ af alt det Sprit, der tilvirkes her i Landet, og naar man altsaa havde sat den nye Karrumsbeskatning i Overgangstiden væsentlig lavere, vilde det have bevirket et ikke ganske lille sandsynligt Tab for Statskassen.

Hermed skal jeg slutte for denne Gang med mine Bemærkninger til det foreliggende Forslag og kun endnu til det ærede Medlem for 9de Kreds (Brasch) rette en Bemærkning som Svar paa, hvad han udtalte, og som syntes mig at ligge noget udenfor nærværende Sag. Dersom jeg forstod det ærede Medlem ret, var hans Udtalelse den, at det overhovedet var noget vænkeligt at behandle Revisionsforslag paa en Tid, hvor Besyttelsesystemet og Frihandelsystemet førte en saa hidsig Kamp med hinanden som for tiden. Dersom jeg har opfattet det rigtigt, vil jeg dertil kun knytte den Bemærkning, at det forekommer mig, at dersom man skulde vente med at forelægge en Revision af vor Toldtarif, og hvad dermed staar i Forbindelse, indtil et af disse Systemer havde utvivlsomt seiret, vilde vi sandsynligvis kunne tage os det meget mageligt for en meget lang Tid, saa vilde vi for meget lang Tid kunne